ти стіна?
я в тобі пробиваю вікно
ти вікно?
я твої розбиваю шиби
ти кришталь а не скло?
а мені все одно –
будь хоч димом
хоч дивом
хоч птахом
хоч рибою
ти чужа? нічия?
це не привід для сліз
ти належиш мені хоч би з ким ти не спала
тільки я знаю стежку крізь темний твій ліс
лиш для мене твій погляд як сонячний спалах
ти належиш мені як людині ім’я
ти мене нарекла і врекла й записала
у скрижалях своїх
і нарéчений я наречéним твоїм
хоч би з ким ти не спала
в цім немає жалю ані кривди нема
я проріжу вікно й перепишу скрижалі
я не сам і ти також уже не сама
бо на мені твій мед
і в мені твоє жало